

**ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ETUCE ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ**

του Θέμη Κοτσιφάκη, ΓΓ του ΔΣ της ΟΛΜΕ

Αθήνα, 20-2-12

Με τη συμμετοχή εκπροσώπων εκπαιδευτικών ομοσπονδιών από όλες τις χώρες της Ευρώπης πραγματοποιήθηκε στις **Βρυξέλλες, στις 20-1-2012**, ημερίδα για να συζητηθούν οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στην εκπαίδευση. Από την Ελλάδα συμμετείχε η **ΟΛΜΕ**, την οποία εκπροσώπησε ο Γ.Γ. του ΔΣ **Θέμης Κοτσιφάκης**.

Συζητήθηκαν τα προβλήματα που έχουν δημιουργήσει οι πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΔΝΤ στα εκπαιδευτικά συστήματα, αλλά και στους εκπαιδευτικούς.

Στην ημερίδα παρουσιάστηκαν ενδιαφέρουσες εισηγήσεις (από εκπροσώπους της E.I., της ETUCE, του ETUI και της EPSU) και ακολούθησαν παρεμβάσεις από εκπροσώπους των εθνικών συνδικάτων.

Ιδιαίτερα αρνητική εντύπωση προκάλεσε η παρέμβαση της επιτρόπου της Ε.Ε. για θέματα παιδείας. Συγκεκριμένα ανέφερε πως για την Ε.Ε. « η εκπαίδευση είναι ένα κλειδί για την επίλυση της κρίσης» και πως η Ε.Ε. διακηρύσσει πως «η εκπαίδευση πρέπει να εξαιρείται από τις κύριες περικοπές». Μια ανάλογη απάντηση είχε δώσει και στην ομοσπονδία μας, σε απάντηση επιστολής διαμαρτυρίας για την εφαρμοζόμενη πολιτική, που το ΔΣ της ΟΛΜΕ είχε στείλει στις 5-5-11. «Όλα τα κράτη – μέλη μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα θα πρέπει να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια τουλάχιστον να διατηρήσουν τις επενδύσεις τους στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης», είχε απαντήσει τότε η επίτροπος της Ε.Ε. κα Α. Βασιλείου. Δηλαδή, δεν είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση που έχει επιβάλει στη χώρα μας (με την αποδοχή και τη συνηγορία, βεβαίως, και των ελληνικών κυβερνήσεων) τις δραματικές περικοπές στην παιδεία, την υγεία, αλλά και σε όλα τα κοινωνικά αγαθά; Μην τρελαθούμε κιόλας!!

Σημαντικές ήταν και οι παρεμβάσεις των εκπροσώπων των συνδικάτων της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, που αντιμετωπίζουν ανάλογες σκληρές νεοφιλελεύθερες πολιτικές με αυτές της Ελλάδας. Την αλληλεγγύη τους με τους εκπαιδευτικούς και τους εργαζόμενους της χώρας μας εξέφρασαν εκπρόσωποι των γερμανικών και των γαλλικών συνδικάτων.

Η εκπρόσωπος της Πορτογαλικής Ομοσπονδίας FENPROF μίλησε για την αναγκαιότητα της κοινής δράσης με τα κοινωνικά κινήματα και την προσπάθεια της οργάνωσής της να δημιουργήσει κοινή πλατφόρμα δράσης με γονείς και μαθητές, επιστήμονες, ψυχολόγους και διοικητικό προσωπικό των σχολείων, για να προτείνουν εναλλακτικές πολιτικές απέναντι στη μείωση των εκπαιδευτικών δαπανών και για τη διεκδίκηση της δημόσιας εκπαίδευσης. Μίλησε, επίσης, για την οργάνωση απεργιών και διαδηλώσεων αλλά και συνεντεύξεων τύπου, ανοικτών εκδηλώσεων και συναντήσεων με πολιτικά κόμματα.

ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ Ε.Ι. ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗ

Παρουσιάστηκε, επίσης, μια σημαντική μελέτη της Παγκόσμιας Συνομοσπονδία Εκπαιδευτικών (Education International - E.I.) με τίτλο: «Παγκόσμια Εταιρική Φορολόγηση και Πόροι για Ποιοτικές Δημόσιες Υπηρεσίες». Η μελέτη αυτή, που έγινε από το Ινστιτούτο Ερευνών της E.I. για λογαριασμό του Συμβουλίου των Παγκόσμιων Συνδικαλιστικών Οργανώσεων (Global Unions), υπογραμμίζει τη **σοκαριστική έκταση της φοροδιαφυγής από τις πολυεθνικές εταιρείες**, που αγγίζει τρισεκατομμύρια δολάρια ετησίως.

Αυτή η μελέτη της E.I. είναι συνέχεια μιας προηγούμενης μελέτης που δημοσιεύτηκε τον Μάρτιο 2010, με την οποία υπολογίστηκε ότι **τα τρέχοντα συνολικά αποθέματα μόνο από τους μη κατοίκους, σε OFFSORE εταιρείες και άλλες κρυφές διαδικασίες, πλησίαζαν τα 10 τρισ. δολάρια**. Οι ΗΠΑ, το Ηνωμένο Βασίλειο και τα νησιά Κέιμαν είναι στην κορυφή αυτής της λίστας.

Το Φεβρουάριο του 2008 η αγγλική συνδικαλιστική ομοσπονδία TUC δημοσίευσε μια αναφορά σύμφωνα με υπολογισμούς της οποίας **25 δισ. £ χάνονται ετησίως στο Ηνωμένο Βασίλειο από την αποφυγή φορολόγησης**. Τα 12 δισ. £ από αυτά ετησίως προέρχονται από την αποφυγή φορολόγησης από τις 700 μεγαλύτερες εταιρείες. Αυτό το σοκαριστικό επίπεδο φοροδιαφυγής επιβεβαιώθηκε από έρευνα του προγράμματος «Πανόραμα του BBC» που κυκλοφόρησε το Φεβρουάριο του 2009.

Η μελέτη της E.I. δείχνει πώς **οι ισχυρές πολυεθνικές εταιρείες χρησιμοποιούν την παγκόσμια εμβέλειά τους για να αποφύγουν να εξυπηρετήσουν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις**. Αυτό το πετυχαίνουν πρώτα απ' όλα μέσω στρατηγικών που αξιοποιούν τα «παραθυράκια» στους νόμους και μέσω OFFSORE «φορολογικών παραδείσων». Η μελέτη υπογραμμίζει τις εξωφρενικές στατιστικές σύμφωνα με τις οποίες περίπου **το 60% του συνολικού παγκόσμιου εμπορίου στην πραγματικότητα δρομολογείται μέσω «φορολογικών παραδείσων»**.

Είναι γεγονός ότι αυτά που συμβαίνουν σήμερα στην Ελλάδα δεν αποτελούν ελληνική ιδιαιτερότητα. Δείχνουν την προσπάθεια, την πολιτική επιλογή, καλύτερα, του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος να διαλύσει το κοινωνικό κράτος και τις παροχές του σε όλο τον κόσμο. Να εξασφαλίσει ακόμα μεγαλύτερα κέρδη στις μεγάλες επιχειρήσεις και τις τράπεζες, να συγκεντρώσει τον παγκόσμιο πλούτο σε όλο και λιγότερα χέρια. Βέβαια, το επίπεδο ανάπτυξης του κοινωνικού κράτους και των παροχών του είναι διαφορετικό από χώρα σε χώρα, άρα και οι αντοχές του διαφορετικές στην επίθεση της πιο ακραίας νεοφιλελεύθερης πολιτικής που έχει υπάρξει ποτέ στον πλανήτη.

Η μείωση των δαπανών για τη δημόσια εκπαίδευση, την υγεία και όλες γενικά τις δημόσιες υπηρεσίες είναι στην πρώτη γραμμή της πολιτικής που ασκούν οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι ΗΠΑ, οι χώρες του ΟΟΣΑ κ.λπ.

Με τη δικαιολογία της τρέχουσας οικονομικής κρίσης, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των εκπαιδευτικών σε όλο σχεδόν τον κόσμο κλήθηκαν να αποδεχτούν σοβαρές περικοπές και μέτρα λιτότητας στη βάση τού ότι δεν υπάρχουν πια διαθέσιμοι πόροι για τις δημόσιες υπηρεσίες. Και τα μέτρα λιτότητας πλήττουν τόσο την εκπαιδευτική διαδικασία όσο και τους εκπαιδευτικούς ως εργαζόμενους (μισθοί, συντάξεις, εργασιακές σχέσεις).

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, για παράδειγμα, οι αλλαγές στο συνταξιοδοτικό σχεδιασμό θα περικόψουν το 25% από τη διά βίου αξία μιας σύνταξης. Αυτή ήταν και η αφορμή για την κήρυξη μιας μεγάλης απεργίας στο δημόσιο τομέα και την εκπαίδευση και την πραγματοποίηση τεράστιων διαδηλώσεων σε πολλές πόλεις τον περασμένο Νοέμβρη. Μερικοί εκπαιδευτικοί χάνουν περισσότερο από 50.000 £ της σύνταξής τους για μια περίοδο πάνω από 20 χρόνια. Έρευνα των συνδικάτων έδειξε ότι οι εργαζόμενοι με τα λιγότερα προσόντα είναι οι πιο επιρρεπείς στο να υποφέρουν από τις πολιτικές της συντηρητικής κυβέρνησης. Προκύπτει ότι αυτές οι πολιτικές θα περιορίσουν την πρόσβαση στην εκπαίδευση και για τους νέους και για τους ενήλικες, π.χ. με το «τσεκούρωμα» των εκπαιδευτικών επιδομάτων για νέους, τον τριπλασιασμό των διδάκτρων στα πανεπιστήμια ή την εισαγωγή διδάκτρων και δανείων για εργαζόμενους ενήλικες που επιθυμούν να εκπαιδευτούν ξανά.

Στην πραγματικότητα όμως τα λεφτά υπάρχουν, όπως έλεγε και ο πρώην Πρωθυπουργός μας προεκλογικά. Και προέρχονται από τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι για τις μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες παγκόσμια αλλά και εξαιτίας του τρόπου με τον οποίο αυτές έχουν καταφέρει μέσα από τον καπιταλιστικό σύστημα να φοροδιαφεύγουν.

- Το πλήρες κείμενο της μελέτης του Ινστιτούτου Ερευνών της Education International: «Παγκόσμια Εταιρική Φορολόγηση και Πόροι για Ποιοτικές Δημόσιες Υπηρεσίες» μπορείτε να αναζητήσετε στην ιστοσελίδα: <http://download.ei-ie.org/Docs/WebDepot/Study%20on%20Global%20Corporate%20Taxation%20and%20Resources%20for%20Quality%20Public%20Services.pdf>.

Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ ΟΛΜΕ ΘΕΜΗ ΚΟΤΣΙΦΑΚΗ ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ

Είμαστε μπροστά σε μια δραματική κατάσταση στην Ευρώπη: λιτότητα, περικοπές κοινωνικών αγαθών, περικοπές μισθών και συντάξεων.

Οι επιπτώσεις μιας τέτοιας πολιτικής στην εκπαίδευση είναι η δραματική. Μείωση του προϋπολογισμού στην εκπαίδευση, σχολεία που κλείνουν, υποστηρικτικές δομές της εκπαίδευσης που καταστρέφονται, εκπαιδευτικοί που χάνουν τη δουλειά τους, η διαμόρφωση του περιεχομένου σπουδών να κατευθύνεται από τις απαιτήσεις και τις επιδιώξεις της αγοράς κ.λπ.

Ποιος είναι υπεύθυνος γι' αυτή την πολιτική; Οι εκπαιδευτικοί; Όχι βέβαια. Οι μαθητές; Ούτε αυτοί. Οι οικογένειές τους; Όχι. Οι εργαζόμενοι γενικότερα; Όχι.

Η κυβέρνηση και οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές της Ε.Ε. και του ΔΝΤ είναι σαφώς υπεύθυνες γι' αυτές τις πολιτικές.

Συνεχίζουν σε όλη την Ευρώπη μια αντιλαϊκή πολιτική, η οποία υποστηρίζει τις τράπεζες και τις μεγάλες επιχειρήσεις σε βάρος των δικαιωμάτων του 99% του πληθυσμού.

Στην Ελλάδα αυτές οι πολιτικές οδηγούν το λαό στην ανεργία και τη φτώχεια και το δημόσιο σχολείο σε διάλυση.

Είμαστε, ακόμα, μπροστά σε ένα νέο φαινόμενο στα σχολεία: μαθητές έρχονται στο σχολείο πεινασμένοι. Οικογένειες δεν έχουν λεφτά να πληρώσουν για θέρμανση στο σπίτι και για τις βασικές ανάγκες των παιδιών τους.

Σε αυτή την κατάσταση προτείνουμε δύο επίπεδα ενεργειών:

1. Την οργάνωση από κοινού με άλλους παράγοντες και σωματεία δικτύων υποστήριξης οικογενειών και μαθητών που έχουν μεγάλα προβλήματα (φτώχεια κ.λπ.)

2. Την προσπάθεια οργάνωσης ενός μεγάλου κινήματος στη χώρα μας. Οργανώσαμε πάνω από δέκα απεργίες μέχρι τώρα και πολλά συλλαλητήρια.

Αλλά αυτά δεν είναι αρκετά. Σχεδιάζουμε τώρα νέες απεργίες ενάντια στη νέα συμφωνία Κυβέρνησης – ΕΕ – ΔΝΤ.

Θα πρέπει να αποφασίσουμε μία ημέρα **κοινής δράσης σε επίπεδο ευρωπαϊκών συνδικάτων** (μέσα στους επόμενους δύο μήνες) ενάντια σε αυτές τις πολιτικές. Κατά τη διάρκεια αυτής της ημέρας, ανάλογα με τις αποφάσεις των Εθνικών Ομοσπονδιών, θα μπορούσαμε να έχουμε απεργίες, διαμαρτυρίες (συλλαλητήρια), αποχή από την εργασία, καταλήψεις δημόσιων κτηρίων.

Θα πρέπει να αποφασίσουμε σήμερα. Αύριο θα είναι πολύ αργά. Είμαστε ανοιχτοί στο να συζητήσουμε όλες τις προτάσεις δράσης. Αλλά χρειαζόμαστε κοινή δράση.

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ETUCE

Στο τέλος της συνάντησης – ημερίδας παρουσιάστηκε το κείμενο συμπερασμάτων που είχε ετοιμάσει το προεδρείο της ETUCE. Με την επιμονή των αντιπροσώπων από Ελλάδα, Γαλλία, Ισπανία και Πορτογαλία, η Εκτελεστική Επιτροπή δεσμεύτηκε να συζητήσει στην επόμενη συνεδρίασή της ένα πρόγραμμα δράσης σε όλη την Ευρώπη ενάντια στις επιπτώσεις των εφαρμοζόμενων πολιτικών. Το κείμενο βέβαια με τα συμπεράσματα της ETUCE δεν εκφράζει την αναγκαιότητα της συνολικής αντιπαράθεσης και ρήξης με τις ακολουθούμενες πολιτικές στην Ευρώπη και γενικά κινείται σε μια λογική διαχειριστική.

Ακολουθεί το κείμενο.

«ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ETUCE ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΩΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η ETUCE συγκάλεσε μια ειδική συνεδρίαση στις Βρυξέλλες για να συζητήσει τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στον τομέα της εκπαίδευσης στην Ευρώπη. Στις 20 Ιανουαρίου 2012 οι συμμετέχοντες κατέληξαν στα εξής συμπεράσματα:

1. Οι ευρωπαϊκές οργανώσεις των εκπαιδευτικών πρέπει να ενισχύσουν τη συνεργασία τους ως προς την εύρεση των τρόπων τερματισμού του αδιεξόδου που προκάλεσε η οικονομική κρίση από το 2008. Η κρίση που κρίθηκε ως η χειρότερη από τη δεκαετία του '30, έχει επεκταθεί σε απίστευτο βαθμό και το τέλος της δεν είναι, βεβαίως, ορατό. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων μηνών οι εργαζόμενοι και οι οικογένειές τους σε όλη την Ευρώπη ελπίζουν σε αποδοτικές λύσεις από τις εθνικές κυβερνήσεις τους και τις ευρωπαϊκές αρχές. Έχουν εκπεμφθεί διακριτικά μηνύματα ώστε τα άτομα να πιστέψουν ότι η κρίση θα μπορούσε να τεθεί υπό έλεγχο, αλλά εν τω μεταξύ γίνεται όλο και περισσότερο προφανές ότι οι πολιτικές αντιδράσεις ήρθαν πάρα πολύ αργά και δεν μπορούσαν να παρέχουν ικανοποιητικά αποτελέσματα. Κάθε ελπιδοφόρα νέα πρωτοβουλία - είτε σε εθνικό ή σε Ευρωπαϊκό επίπεδο - φαίνεται να είναι ανεπαρκής και ακολουθείται σύντομα από την επόμενη.

2. Τα πάρα πολλά άλυτα ζητήματα σχετικά με την κατάσταση στην Ελλάδα, η αναδιάρθρωση των χρεών, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας και η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών έχουν καθυστερήσει την περαιτέρω δράση των ευρωπαϊών αρχηγών κρατών και των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων. Η κατάσταση δεν έχει αλλάξει προς το καλύτερο. Η οικονομία είναι ακόμα πολύ αδύναμη. Μόνο πρόσφατα οι αξιολογήσεις έχουν υποβαθμίσει διάφορες χώρες και αυτό προκάλεσε νέες επικίνδυνες αλλαγές στις χρηματοοικονομικές αγορές. Τα επιτόκια για το χρέος έχουν αυξηθεί. Η Παγκόσμια Τράπεζα μόλις ανήγγειλε ότι αναμένει μειωμένη οικονομική ανάπτυξη για το έτος 2012. Προβλέπει ύφεση στην Ευρώπη και προειδοποιεί ακόμη και για μια πιθανή παγκόσμια οικονομική κατάρρευση.

3. Η ETUCE επισημαίνει ότι η υποχώρηση δεν σημαίνει καταστροφή του μέλλοντος, αλλά συμβαίνει αυτή τη στιγμή. Είναι σαφές ότι διάφορες χώρες στην Ευρώπη υποφέρουν από τις αρχικές συνέπειες της ύφεσης. Η Ευρώπη δεν πρέπει να περιμένει άλλο μια κοινωνική καταστροφή. Τα κοινωνικά προβλήματα είναι η σκληρή πραγματικότητα της καθημερινής ζωής πολλών ευρωπαϊών πολιτών. Είναι γεγονός ότι όλο και περισσότεροι άνθρωποι στην Ευρώπη περιέρχονται σε ένδεια. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων εβδομάδων βλέπουμε απελπισμένους πολίτες σε πολλές ευρωπαϊκές πρωτεύουσες που διαμαρτύρονται ενάντια στις αφόρητες συνθήκες διαβίωσης. Τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να αλλάξουμε πορεία και να εργαστούμε με συνδυασμένες δράσεις ενάντια στην επιδείνωση της κρίσης και υπέρ της βελτίωσης. Οι κυβερνήσεις μας πρέπει να διασφαλίσουν ότι η κρίση δεν εξαπλώνεται ακόμη περισσότερο.

4. Τον Οκτώβριο του 2011, η ETUCE ανακοίνωσε την πρώτη δήλωσή της για την οικονομική κρίση. Εκείνη η δήλωση υπογράμμιζε τον κίνδυνο αυτής της σημαντικής συνέπειας που η ευρωπαϊκή διαχείριση κρίσεων έχει δηλώσει ότι αποτελεί το βασικό στοιχείο στη διαδικασία επίλυσης – της ανάπτυξης και της εφαρμογής των πολιτικών λιτότητας. Σε αυτή την νέα δήλωση η ETUCE δεν επαναλαμβάνει μόνο τις σοβαρές αμφιβολίες της για την κοινωνική δικαιοσύνη των μέτρων λιτότητας. Τα σχέδια λιτότητας πλήττουν τις πιο αδύναμες ομάδες των κοινωνιών της Ευρώπης. Οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, η νεολαία, οι μονογονεϊκές οικογένειες και πολλοί άλλοι κοινωνικά μειονεκτούντες πολίτες θα χρειαστεί να υποφέρουν από την κρίση χρέους που έχει προκληθεί από μια ομάδα ανεύθυνων οικονομικών παικτών που αναζητούσαν μεγάλα κέρδη. Επομένως, οι εθνικές και διεθνείς συνδικαλιστικές οργανώσεις, κάποια πολιτικά κόμματα και οι ΜΚΟ έχουν καταδικάσει έντονα τα μέτρα λιτότητας ως κοινωνικά άδικοα.

5. Η ETUCE αμφισβητεί κατά πόσο αυτά τα βάνουσα μέτρα και πολιτικές προϋπολογισμών θα φέρουν πραγματικά την Ευρώπη πιο κοντά στο τέλος της οικονομικής κρίσης. Η απλή διάσωση με εσφαλμένο τρόπο δεν μπορεί να αποτελέσει τη σωστή απάντηση σε εποχές που η Ευρώπη χρειάζεται την τεράστια οικονομική ανάπτυξη και την απασχόληση περισσότερο από ποτέ. Η Ευρώπη χρειάζεται τις οικονομικές, κοινωνικές και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και τα επείγοντα μέτρα για να προαγάγει την ανάπτυξη. Αυτές οι μεταρρυθμίσεις πρέπει, επίσης, να δημιουργήσουν μια καλύτερη κοινωνική ισορροπία και να καλύψουν το

βαθύ χάσμα μεταξύ των πλούσιων και των φτωχών. Η ETUCE πιστεύει σε μια πολιτική βασισμένη στην αλληλεγγύη και στη δικαιοσύνη αναγνωρίζοντας την ανάγκη για λύσεις που ρυθμίζουν την χρηματοοικονομική αγορά και αποφεύγοντας έναν πλήρη πανικό και την αποσταθεροποίηση της ευρωπαϊκής οικονομίας. Διαφορετικά, η ETUCE εκφράζει τους φόβους της ότι τα μέτρα λιτότητας, ελλείψει πειστικών οικονομικών και χρηματοπιστωτικών σχεδίων, θα μπορούσαν επίσης να μετατρέψουν την Ευρώπη σε πολιτική παγίδα. Τα δεξιά λαϊκιστικά κόμματα θα μπορούσαν να ωφεληθούν από την απελπισία των πολιτών που αισθάνονται απογοητευμένοι από τους πολιτικούς τους.

6. Η εκπαίδευση δεν αντιμετωπίζει μόνο τις συνέπειες της κρίσης, αντιμετωπίζει και τις συνέπειες της έλλειψης οράματος και θάρρους από τους σχεδιαστές πολιτικής. Πρέπει να τονίσουμε πάλι ότι η εκπαίδευση αποτελεί ουσιαστική επένδυση για το μέλλον της Ευρώπης και είναι ένα βασικό τμήμα της λύσης της οικονομικής κρίσης. Οι περικοπές στην εκπαίδευση και σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες αυτή τη φορά δεν είναι μόνο άδικες και μη βοηθητικές: όντως καθιστούν βαθύτερη την κρίση και προκαλούν μακροπρόθεσμη ζημιά στις οικονομικές μας προοπτικές και στον ιστό των κοινωνιών μας. Η οικονομική κρίση χρησιμοποιείται σε έναν αριθμό χωρών για να επιβάλλει βαθιά ιδεολογικές και αμφισβητούμενες νεο-συντηρητικές πολιτικές σαν να ήταν αντικειμενικές απαντήσεις στην κρίση. Η εκπαίδευση αναγνωρίζεται ως μία ουσιαστική επένδυση για την ευημερία των ατόμων τόσο στο παρόν όσο και στο μέλλον, από όλους τους ενδιαφερόμενους και τους παρατηρητές, ειδικά στο πλαίσιο μιας οικονομικής κρίσης. Το Συμβούλιο της Ευρώπης, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως επίσης και όλοι οι υψηλόβαθμοι εκπρόσωποι όλων των κυβερνήσεων, όλοι έχουν έως κάποιο σημείο παραδεχτεί αυτή τη βασική αλήθεια. Το χάσμα μεταξύ της ευρείας αναγνώρισης της σημασίας της εκπαίδευσης και της συμπεριφοράς πολλών εθνικών κυβερνήσεων από την αρχή της κρίσης εξηγεί πόσο ευάλωτη είναι η εκπαίδευση σε ένα πολιτικό πλαίσιο που κυριαρχείται από βραχυπρόθεσμες λύσεις.

7. Σύμφωνα με τις έρευνες και τις μελέτες που ανέλαβε η Εκπαιδευτική Διεθνής και η ETUCE, οι πολιτικές λιτότητας και περικοπών που το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα επιβλήθηκαν, χωρίς οποιαδήποτε διαβούλευση με τις εκπαιδευτικές οργανώσεις, έχουν άμεσες επιπτώσεις στις εργασιακές συνθήκες των εκπαιδευτικών σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες στις ευρωπαϊκές χώρες. Οι μαζικές απολύσεις των εκπαιδευτικών και/ή οι πλήρεις απασχόλησης ισότιμες διδακτικές θέσεις που δεν αντικαθίστανται μετά τη συνταξιοδότηση, το κλείσιμο των ιδρυμάτων, οι περικοπές στους μισθούς, στις συντάξεις ή/και σε επιδόματα εκτός μισθού, οι απλήρωτες υπερωρίες, οι υπερμεγέθεις τάξεις, η έλλειψη των κατάλληλων υποδομών και του εξοπλισμού, οι απίστευτες αυξήσεις του εργασιακού φόρτου έχουν αναφερθεί από τις οργανώσεις-μέλη της ETUCE ως άμεσες και πιθανές επιπτώσεις των πολιτικών λιτότητας και περικοπών. Επομένως, δεν αποτελεί υπερβολική αντίδραση από τις εκπαιδευτικές ενώσεις να δηλώσουν ότι το επάγγελμα του εκπαιδευτικού δέχεται επίθεση.

8. Τέλος, η ETUCE προειδοποιεί πόσο επικίνδυνη είναι η -μη αναστρέψιμη- πολιτική διάσπαση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η τελευταία σύνοδος κορυφής της ΕΕ το Δεκέμβριο του 2011 οδήγησε σε μια νέα συμφωνία με αυστηρότερους κανόνες για τους προϋπολογισμούς, που θα ενισχύσουν την ενσωμάτωση των 17 χωρών στη ζώνη του ευρώ δημιουργώντας μια Ευρώπη δύο ταχυτήτων. Αυτές οι εξελίξεις είναι

εντελώς ανησυχητικές και παρουσιάζουν ακόμη μια φορά την έλλειψη ενότητας της ΕΕ στη μάχη της ενάντια στην κρίση. Η ETUCE θεωρεί ότι η ενότητα στην κορύφωση αυτής της κρίσης είναι μέγιστης σπουδαιότητας. Πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια προκειμένου να αποδειχτεί ότι αυτοί οι σκεπτικιστές κάνουν λάθος. Το διακύβευμα είναι υψηλό. Η ΕΕ πρέπει να εξασφαλίσει τη σταθερότητα και την ειρήνη.

9. Για την αντιμετώπιση αυτής της εξαιρετικής κατάστασης, οι ευρωπαϊκές συνδικαλιστικές ενώσεις των εκπαιδευτικών συνεργάζονται περισσότερο από ποτέ με την ETUCE και ολόκληρο το διεθνές συνδικαλιστικό κίνημα για να συντονίσουν τις δράσεις τους προκειμένου να δώσουν μία ισχυρή και κοινή απάντηση σε αυτές τις προκλήσεις βελτιώνοντας την αλληλεγγύη όλων των εκπαιδευτικών σε διεθνές επίπεδο και σεβόμενοι την εθνική ταυτότητα των εκπαιδευτικών συστημάτων τους. Το Γραφείο της ETUCE έχει ζητήσει, επομένως, από τη Γραμματεία να βρει ένα πιθανό σχέδιο καθιέρωσης ενός πλαισίου της Ευρωπαϊκής Δράσης της ETUCE και των οργανώσεων μελών της που θα βασίζεται στην κατάσταση κάθε χώρας. Η φύση και το εύρος των δράσεων θα καθορίζονται από τις οργανώσεις- μέλη και το σχέδιο θα περιλαμβάνει το συντονισμό με τις δραστηριότητες της ETUC».